

[Undervisningsministeren.]

1970, og derfor finder jeg det ikke rigtigt, at den fulde dækning gives før 1. april 1970.

Når det ikke vil kunne ske før, hænger det ikke alene sammen med, at der har været lange forhandlinger for at få dette lovforslag udformet, gjort færdigt og få tilslutning til det fra samtlige seminarier, der er berørt af det — det er nået — men det hænger også sammen med, at der for hvert enkelt seminarium skal ske en opgørelse over dets aktiver ved overgangen til nyt regnskabssystem. Det må naturligvis tage sin tid, og derfor kan loven ikke træde i kraft før 1. april 1970.

Hr. Robert Christensen spurgte, hvorvidt bestemmelsen om, at opsparet formue skal anvendes til nyinvestering i bygninger, ville være en hindring for, at formue, der er givet til et bestemt formål, f. eks. til uddeling af stipendier, fortsat bliver anvendt dertil. Jeg kan svare, at det vil den ikke. Hvad man måtte have af formue med sådanne bestemte opgaver, stipendieuddeling el. lign., vil stadig væk kunne anvendes til det.

Hr. Robert Christensen spurgte også, om Den frie Lærerskole i Ollerup var tabt ud i den blå luft. Nej, det er den ikke. Det er ikke mange dage siden, det høje ting sikrede Den frie Lærerskole i Ollerup eksistens for det kommende finansår. Den er nemlig og har igennem en længere periode været optaget med bevilling på finansloven og får tilskud efter de nugældende regler for seminarier, men er opført med en særlig bevilling på finansloven. Dens eksistens er således sikret, og jeg har i hvert fald ingen ønsker om at true dens eksistens; jeg tror i øvrigt ikke, der er nogen, der har det.

Så har jeg blot tilbage at tage ét spørgsmål frem, og det er den kritik af lovforslaget, som er kommet fra hr. Morten Lange, hr. Kjær Rasmussen og i en vis udstrækning også fra hr. Karl Max Rasmussen vedrørende dette, at man opretholder den private, selvejende institution. Jeg har dertil i og for sig kun den ene bemærkning at gøre, at vi her følger en liberal tradition i dansk skolelovgivning, en liberal tradition, som jeg ikke har noget ønske om at bryde. Det afgørende er, at der fra det offentlige side er fuld kontrol med udgifterne, når

de skal dækkes 100 pct. Jeg finder ikke, at der er noget forkert i, at der er forskellige opfattelser med hensyn til, hvorledes et seminarium skal drives. Når navnlig hr. Kjær Rasmussen angreb dette, er det vel rigtigt at gøre opmærksom på, at der også er lærerstuderende, som ønsker et seminarium med en ganske særlig stilling.

Karl Max Rasmussen: Det lød jo ikke afskrækkende med de 200 kr. for de 8 måneder og ens for samtlige seminarier, men jeg synes, det var rigtigt at få svar på det spørgsmål, om det nu også gælder samtlige de i lovforslaget omhandlede seminarier, altså også børnehave- og fritidshjemsseminarier. Undervisningsministeren nikker — det gør det altså. Men så synes jeg, det bliver endnu mere uforklarligt, at de 200 kr., der dér resterer, når vi sammenligner dem med de 2.400 kr.-2.500 kr., adskillige må betale i undervisningsafgifter nu, ikke skulle kunne klares pr. 1. august i år, og jeg kan faktisk stadig ikke forstå, hvordan det i første omgang kan hænge så nøje sammen med underskudsdekningen, for seminarierne ved jo allerede nu, hvor meget disse unge skulle have betalt pr. 1. august. Derfor lad loven gælde fra 1. april 1970, men betal dog de 200 kr. med også fra 1. august i år.

Morten Lange: Ministeren svarede på et spørgsmål, som jeg tog i mig igen, fordi jeg godt vidste, hvad han ville svare, nemlig om en offentlig overtagelse af seminarierne. Derfor spurgte jeg ministeren om noget andet: om han ikke syntes, det ville være en god idé, om disse seminarier blev ledet af en bestyrelse, som bestod af lærere og studerende ved seminarierne. Det er da meget muligt, at lærere og studerende ved seminarierne kunne blive enige om at give et enkelt seminarium et specielt præg. Det var da højst sandsynligt. Det gjorde heller ikke noget. Men jeg synes, det er betænkeligt; hvis vi ved denne lov uden nogen som helst økonomisk risiko faktisk ud i evigheden, eller i hvert fald indtil der kommer en anden og fornuftigere regering, giver de pågældende seminariers bestyrelser ret til, om jeg så må sige, at forny sig selv, indtil den dag de vil forny sig selv med endnu nogle andre. Det er en mærkelig stilling at have. I gamle dage havde bestyrelserne en funk-